

ตอนที่ 43.....ช่างหัวมัน

" เฮ้ย...ถึงอุครแล้วว๊อย จะไปทางไหนกัน "

เจ้านพรตะ โจนแทรกเสียงคังซัดจังหวะ

" เออ....จริงซี ลืมบอกกับลูกพี่โซเฟอร์แก "

เจ้าเป้าเปรยขึ้น

" อ้าว.....แล้วพี่ราเชนทร์เขาสั่งแกไว้ ว่าไงละว๊ะเป้า "

เจ้าเชียรซัก

“ เขามองว่าเมื่อมาถึงอุครให้ไปที่สถานีวิทยุทหารอากาศเลย พี่เชียงบัว
แกจะคอยอยู่ที่นั่น....ฉันลองชะ โงกหน้าถามคนเขาคุยกันว่าทาง ไปสถานีวิทยุทหาร
อากาศไปทางไหน ”

เจ้าเป้าอธิบายแล้ว บอกให้เจ้าเชียยลองถามคนข้างทาง

เจ้าเชียยลุกขึ้น ยืนหน้าออกไปที่หน้าค่างรถ ตะ โงกถามคนขี่รถสามล้อ
ที่อยู่ข้างทาง เมื่อได้ความแล้วก็หันหน้ามาบอก โซเฟอร์ขับรถ

“ ลุงพี่...เราคงจะไปถึงทางแยกข้างหน้า เลี้ยวขวาตรงสี่แยกข้างหน้า
แล้วเลี้ยวซ้าย ก็จะมองเห็นเสาอากาศ สถานีวิทยุอยู่ตรงนั้นแหละ ”

เมื่อ โซเฟอร์เข้าใจเส้นทางไปสถานีวิทยุซึ่งเป็นที่หมาย อีกครู่เดียวรถ
บัสคนตรี ก็มาจอดคอยยังหน้าสถานีวิทยุพอดี

“ ทุกคนรออยู่ในรถก่อน ”

เจ้าเป้าออกคำสั่ง แล้วหันมาคุยกับเจ้าเชียย เจ้าชิต

“ เราก็ไม่เคยรู้จักตัวจริง พี่เชียงบัวแกเลย ”

“ เราก็เข้าไปถามหาที่สถานีวิทยุเลย ”

เจ้าเชียยออกความเห็น

“ โซ ” เจ้าชิตเสริม “ พี่เชียงบัวแกเป็นนักจัดรายการวิทยุ แล้วแกก็
จัดรายการอยู่ที่นี้ด้วย ใครๆ ก็ต้องรู้จักแก ”

“ เออ....จริงซี ” เจ้าเป้าเห็นด้วย ฉันเราลงไปข้างล่างกันเลย ”

เจ้าเป้าก้าวลงจากรถ โดยมีเจ้าเชียย เจ้าชิต และเจ้าจุก เดินลง
ตามไปด้วย

และก็เป็นเวลาเดียวกันที่ " เชียงบัว อายสาว " เพิ่งจะเสร็จสิ้นจาก
การจัดรายการวิทยุเช่นกัน จึงเดินออกมาหน้าห้องรับแขกของสถานี

" นั่น สงสัยจะใช้พี่เชียงบัว "

เจ้าชิตพุดพรางทำหน้าตาสงสัย

" ใช้น่ะ...นั่นไง แกส่งยิ้มให้พวกเราแล้ว "

เจ้าเชียวยืนยิ้ม

เจ้าเป้าไม่ตอบ และออกเดินตรงไปหาทันที ในใจคิดว่าใช้น่ะ พอใกล้
ถึงตัวเจ้าเป้าก็ยกมือไหว้ทัก

" สวัสดีครับพี่ "

" สวัสดีครับ.....หวัดดีครับ.....หวัดดีครับ..."

เจ้าเชียร เจ้าชิต และเจ้าจุก ยกมือไหว้พร้อมกัน

" หวัดดีจะ.....เออ...ราเชนทร์ไม่มาด้วยเรื่อะ ! "

เชียงบัวรับไหว้ แล้วย้อนถาม

เจ้าเป้ายิ้ม

" บังเอิญพี่ราเชนทร์ ยังอยู่ที่กรุงเทพฯ....เพราะมีธุระสำคัญ เลยให้พวกผมมากันเอง แล้วย้อ้า....ให้ผมมาหาพี่เชียงบัวก่อน "

เชียงบัวอมยิ้ม พร้อมกับพยักหน้า

" พี่นี่แหละเชียงบัว....สถานที่ที่เราจะไปเล่นดนตรีอยู่ใกล้ๆ นี่เอง ประมาณ 40 โล เห็นจะได้...ไป ไป เราไปที่พักกันก่อนเถอะ "

แล้วทุกคนก็เดินทางมาถึงยังบริเวณที่พักที่กว้างขวาง ซึ่งเชียงบัวจัดไว้ให้

หลังจากชนสัมพันธ์ระลอกจากรถ และต่างคนต่างเข้าที่พักเพื่อพักผ่อน อามน้ำชำระร่างกายกันจนเสร็จสิ้นแล้ว เจ้าเป้า เจ้าชิต เจ้าเชียร และเจ้าจุก ก็พากันมาพูดคุยปรึกษากับเชียงบัว อาจารย์ ยังอีกห้องหนึ่ง ซึ่งเชียงบัวทำเป็นห้องรับแขก

" จะมีปัญหาเกิดขึ้นมี่ย่ครับ " เจ้าเป้าถามเชียงบัว

เชียงบัวมองหน้าเจ้าเป้า แล้วก็ขมวดคิ้วเข้าหากัน ไม่เข้าใจในสิ่งที่

เจ้าเป้าพูด

เจ้าเชียรจึงยิ้มให้กับเชียงบัว

" ปัญหาของเจ้าเป้า ที่มันหมายถึงก็คือ ปัญหาเกี่ยวกับคนคุณตรี "

" ปัญหาเกี่ยวกับคนคุณ "

เชียงบัวพูดแล้วเบิกตา โพลง

" ยิ่งพูด ฉันก็ยิ่งงง ไทน์ลองเล่าให้ละเอียดทีซี "

เจ้าเชียรมองหน้าเจ้าเป้าแวบหนึ่ง เป็นสัญญาณว่าจะให้เจ้าเป้าเล่า
เรื่องราวเอง หรือจะให้ตัวเองเป็นคนเล่า

เจ้าเป้ามองหน้าเจ้าเชียรแล้วพยักหน้า เจ้าเชียรก็หันกลับมาเล่าให้
เชียงบัวฟัง

" คือเรื่องมันเป็นอย่างนี้คับพี่...แฟนเพลงกำลังสืบสนชื่อสายัณฑ์
สัญญา กับ สัญญา สายัณฑ์ นะครับ ต้นเรื่องก็คือเจ้าเป้าที่ช่วงนั้นอยู่กับพี่พร พร
นารายณ์ แก อีทีนี่เป้าได้บนตัวบวชเอาไว้ตั้งแต่คราวอัดแผ่นเสียง ถ้าเกิดว่า
เพลงดังพอมีคนรู้จัก เจ้าเป้ามันก็จะบวช....และต่อมาเพลงก็เกิดมีคนรู้จักมากขึ้น
ชื่อเจ้าเป้า สายัณฑ์ สัญญา ก็เรียกว่ากำลังเกิดแหละครับ เจ้าเป้ามันก็ต้องบวช
ตามคำที่บนเอาไว้ แต่การที่เจ้าเป้าจะไปบวช มันก็คิดดูแล้วว่า ถ้าบวชที่พร
นารายณ์ แกช่วงนั้น พี่พรแกคงไม่ให้ไปบวชแน่ เพราะวงก็กำลังเริ่มดี แก
อาจจะมัดมือก่อนไว้ก่อน เจ้าเป้าก็กลัวจะกลายเป็นเลยตามเลย และประการ
สำคัญที่สุด อาจารย์จังหวัดปทุมธานีเคยหายทักดวงเจ้าเป้าเอาไว้ด้วยว่าให้
สะเคาะเคราะห์ด้วยการบวชเสียด้วย เจ้าเป้ามันเลยตัดสินใจไปบวช โดยไม่
กล้าบวชทางพี่พรแก....คนที่รู้มีเพียงคนเดียว.....คือพี่ราเชนทร์....."

เจ้าเชียรหยุดถอนหายใจนึกหนึ่ง

เซียงบัวหันไปมองหน้าเจ้าเป้าแล้วยิ้ม แต่ไม่ได้พูดอะไร แล้ว
ย้อนกลับมาประสานสายตากับเจ้าเซียง

เจ้าเซียงจึงเล่าต่อ ไปอีกว่า

" ระหว่างที่เจ้าเป้าไปบวชที่วัดเขาศรีทรงธรรม ทางสุพรรณบุรี เจ้าเป้า
คิดว่าเพียงแค่ 15 วัน คงไม่มีปัญหา แล้วก็กะไว้ว่าบวชแล้ว สักอาทิตย์
กว่าๆ ก็จะลงมาหาพี่พรแก...ทางค่านพี่พร แกเห็นเจ้าเป้าเงิบหายไป จึงได้
เอานักร้องมาตั้งชื่อเป็น สัตยูญา สายัณห์...เมื่อเวลาเปิดเพลงของเจ้าเป้าจบลง
แกก็ประกาศว่าจบไปแล้วเสียงร้องของสัตยูญา สายัณห์ ระยะเวลาคนฟังไขว่ไขว
ไปเหมือนกัน แต่ค่อยๆ มากี่ขึ้น เพราะทุกคนเข้าใจเพียงอย่างเดียวว่า นักร้อง
เจ้าของเพลง รักเธอเท่าฟ้า , แหม่มปลาร้า , พลัดคู่ , ลูกสาวผู้การ ฯลฯ
จะต้องอยู่กับวง พรณารายณ์ ของพี่พรแก...แล้วที่ดมกลิ่นกันว่าเกิดปัญหานั้นก็
คือ วงพรณารายณ์เคยมาแสดงที่อุครนี้ แล้วที่ทุ่งศรีเมือง คนก็เห็นตัว สัตยูญา
สายัณห์ กันไปแล้ว แต่ไม่ใช่ สายัณห์ สัตยูญา เจ้าของเพลงที่แท้.....แล้ว
เมื่อเราเปิดการแสดง คนที่ไม่เคยเห็นหน้า สัตยูญา สายัณห์ ก็ไม่เป็นไร แต่ถ้า

คนที่เคยดูแล้ว และเห็นแล้ว ก็จะเกิดปัญหาแน่ จะหาว่าเราหลอกหลวงเขา เราตัวจริงจะกลับกลายเป็นตัวปลอมไปนะซี ไซม์นี่...."

" เออ....ไอ้ปัญหาตรงนี้ ฉันเองคิดว่าไม่มีแน่ "

เซียงบัวกล่าวยิ้มๆ พร้อมกับสายศีรษะไปมาซ้าๆ แล้วย้ำอีกว่า

" ทุกวันนี้ฉันก็เน้นชื่อเป็น สายัณห์ สัญญา หมค ฉันออกอากาศอยู่ทุกวัน บอกกับคนฟังแฟนรายการของฉันว่า สายัณห์ สัญญา ยังไม่เคยปรากฏตัวในเขตจังหวัดอุดรมาก่อนเลย...เรื่องราวฉันพอรู้เล็กๆ น้อยๆ ราเชนทร์เคยเล่าให้ฟัง ฉันจึงต้องย้ำตองเน้นหนัก ฉันคิดว่าคงไม่เกิดอะไรขึ้นแน่ ถ้ามีอะไร ฉันจะแก้ไขเอง "

" พี่ราเชนทร์แก้ปัญหारेื่องนี้มากนะพี่ "

เจ้าเป้าปรารภขึ้นอีก

เซียงบัวยิ้มให้เจ้าเป้า

" เชื้อเถอะ....ฉันมั่นใจจริงๆ เพราะก่อนที่จะประกาศให้แฟนเพลงได้รู้ว่าวง สายัณห์ สัญญา จะมาแสดงในเขตอุดร ฉันก็คอยจดหมายผู้ข้องใจหลายคนเหมือนกันว่า ใครเป็นเจ้าของเพลงที่แท้จริงกันแน่ สายัณห์ สัญญา กับ สัญญา สายัณห์....ฉันเอาเกียรติของฉันเป็นประกัน จนระยะหลังคนขอเพลงเขียนขอในนาม สายัณห์ สัญญา ทั้งนั้น คูที่จดหมายก็ได้ "

เซียงบัวพุดจบ ก็ลุกขึ้นเดินไปที่มุมโต๊ะอีกด้าน ซึ่งมีกองจดหมายวางอยู่กองใหญ่

เซียงบัวหยิบจดหมายขึ้นมาปึกใหญ่ แล้วเดินย้อนกลับมาที่เดิม แล้วส่งจดหมายให้เจ้าเป้า

" เอ้า...นี่ไงลองดูกันซี แฟนๆ ขอเพลงเป็นชื่อสายัณฑ์ทั้งนั้นแหละ "

เจ้าเป้า ,เจ้าเชียร, เจ้าชิต และเจ้าจุกหยิบจดหมายมาดู แล้วก็เงย

มองหน้ากัน

เจ้าเป้าวางจดหมายลงถอนหายใจเบาๆ

" ครับ...ถ้าทุกอย่างไม่เกิดปัญหา อย่างที่พี่คิด พวกผมก็สบายใจ "

" เอ๊ะ !....." เชียงบัวแน่นเสียงเมื่อเห็นเจ้าเป้ายังคงคลุมหมวกอยู่ " ผมยังไม่ยาวหรือนี่ "

" ยังเลยครับพี่ " เจ้าเป้าคอบพร้อมก้มเอามือขยับหมวกเล็กน้อย "

ผมออกหน้าเวทีต้องใช้วิธีใส่วิกผมเอา "

" แล้วเราจะเดินทางไปกันสักกี่โมงล่ะพี่ "

เจ้าเชียรหัน ไปตามเชียงบัว

เชียงบัวยกนาฬิกาที่ข้อมือขึ้นดู

" เราออกเดินทางกันสัก 3 โมงเย็น กำลังเหมาะ ตอนนี้รถแห่
ออกไปแต่ตั้งแต่เช้าแล้ว....เออละ ใครจะทำอะไรก็ทำ เคี้ยวเราก๋วยเตี๋ยวออกเดินทาง
ก็แล้วกัน เคี้ยวฉันจะไปธุระในตลาดหน่อย ประเดี๋ยวมา "

เซียงบัวบอกกับทุกคน แล้วออกจากที่นั่นไป

" กันยังไม่แน่ใจนักเลย เรื่องคนคู "

เจ้าชิตเปรยขึ้น

" จริงของแกว่าะชิต "

เจ้าจุกเสริม

" เออ จริง....กันก็ไม่มั่นใจเท่าใด แผลอๆ อาจจะมีปัญหาที่ใคร
จะรู้ "

เจ้าเซียงเห็นด้วยกับเพื่อน พร้อมเอามือคบไหล่เจ้าเป่า

" แต่ฉันคิดว่า....ถึงจะยังงี้ก็ตาม แกต้องพิสูจน์ให้รู้ว่า เราคือ
สายัณห์ สัญญา ตัวจริง หรือแกว่าง "

เจ้าเป่ายิ้มกับเพื่อน

" อย่างว่าแหละ อะไรมันจะเกิด มันก็ต้องเกิด ฉันปลงชะแล้ว ก็คอย
ตลอดเวลาเพียงคำเดียวว่า...ช่างหัวมัน "